

DOSTOJNIE (20) *av*

do- (4), dó- [czechizm] (2); do- *Mącz* (2); do- : dó- *OpecŻyw* (2 : 2); *drugie o zawsze jasne, e jasne. sup n(a)dostojni(e)j PatKaz II.*

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII w. s.v. dostojny.

Z należną czcią, godnie; digne, divine Mącz; honeste Łac śr (20) : Doftoynie tedy będzie vwielbiona/ ij lałki pełna/ gdy z duffą ij s ciałem będzie w niebo wzięta OpecŻyw 181, 18, 19, 157; PatKaz II 25v; PatKaz III 117; racz też vbłogoflawic nas: abych my wielmożności twoje doftoynie wyflawowac mogli RejPs 30v; KuczbKat 180, 410; SkarŻyw 36; WerGość 259; GrabowSet Q2; O Iezu day fię doftoynie dotykąć ciebie Páná nálezego/ gdy tájemnice twoje bierzem. SkarKaz 611b.

Zwrot: »dostojnie (u)czcić« (2): PatKaz III 107; Ktory ią doftoynie ćci będzie wśpráwiedliwion/ á kto zámieffká iey/ vmrze w grzechách twoich. KrowObr 152.

Szereg:»godnie, (a) dostojnie« [4 : 1] (5): Proszę cie naucz nas iako fię mamy przyprawyc abyśmy my godnie á doftoynie przyęli ten śacrament SeklKat X4v; Mącz 89a, 91c; iż wielką thám wieczęzą ieft nam wżytkim zgotowána/ ktorzy iedno wedle powołánia śwego godnie á dostojnie będziemy gotowác á śprawowác fię do niey RejPos 159; ArtKanc N8.

Synonim: godnie.

Cf NIEDOSTOJNIE